

vinsstat, som jeg ikke skal nærmere omtale efter det udsørlige og dygtige Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (A. Sørensen). Jeg vil kun benytte Leiligheden, da jeg har Ørdet, til at sige, at det ærede Medlems Foredrag har min fulde Tilslutning, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Beskatning og i det Hele taget Lovforanstaltninger have Noget som helst med Folkets Sædelighed at bestille.

Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men vil dog blot gjøre en eneste Bemærkning overfor den almindelige Aaastand om vor nationale Drickfældighed. Jeg vil sige, at det er et Spørgsmaal, som ikke kan afgjøres saaledes uden videre ved at se paa, hvor stort et Kvantum der drickes, men man maa spørge, om det at være fuld tager Overhaand i vort Samfund, eller om det tager af. Jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at vor Historie lærer os, at — jeg antager, at man vel tør sige det her i Salen — at endogaa vore Konger have været drukne og det i den Grad, at naar de holdt Gilde, bleve de i Reglen døddrukne baarne i deres Seng. Det var Skik her i Landet i alle Samfundsklasser, at der ikke kunde holdes nogen fælskabelig Sammenkomst, uden at hver Æneste af de Tilstedeværende blev beruset. Jeg vil paastaa, at noget Lignende findes ikke Sted nu, hverken blandt Høie eller Lave. Enkelte Tilfælde af Drickfældighed vil man træffe paa i alle Samfundsklasser; men at Drickfældigheden er større nu end tidligere her i Landet, vil jeg paa det Bestemteste benægte.

Hvad det foreliggende Forslag angaar, er der et Par enkelte saglige Punkter, som jeg gjerne vilde have Lov til at berøre ved denne Behandling. Det er Spørgsmaal, som allerede ere berørte oppe i det andet Thing, men uden at give Anledning til Vædringer i Lovforslaget. Jeg tror imidlertid, at det er nødvendigt at komme dertil. Med Hensyn til § 2 er det blevet jagt og siges stadig fra meget jagtundig Side, at naar dette Forslags Bestemmelser om Beskatning af Øl blev til Lov, vilde det være muligt, naar man bryggede Øl, som var skattefrit, gjemte det og lagrede det i afskulede Kældere, efter nogen Tids Forløb at have tilveiebragt en Ølfort med saa stærkt et Indhold af Spiritus, at det vilde have været skattepligtigt, hvis det havde indeholdt en saa stærk Procent Alkohol, da det først fremkom. De Herre, der have hjemme i Fyen, vide jo godt, at man der brygger almindeligt Husholdningsøl, som, naar det saa har ligget nogle Aar, bliver til meget

stærkt Øl. Paa denne Maade kan let en Omgaaen af Loven finde Sted. Jeg tror, at man maa opstille et Værn imod saadanne Besvi-gelser, hvis man vil gaa ind paa en Ølstat. Et andet Spørgsmaal, som jeg gjerne vil omtale, vedrører § 9, hvorefter de Fougstager og Flaaker, hvori Øl sælges, ikke maa indeholde det Allermindste mere end det angivne Maal, og i § 15 staar der, at den mindste Bøde for en Overtrædelse af denne Bestemmelse er 100 Kr. Jeg maa tiltræde, hvad der er blevet indtalt af et æret Medlem oppe i det andet Thing, at det er en umulig Bestemmelse. Han oplyste — og det er sikkert — at heri Bhen f. Ex. bestaar der en Overenskomst mellem Bryggere, om at de ikke maa levere Træer, der ere for store, men det er lige saa sikkert, at der bestaar en anden Overenskomst mellem Øltappere, Ølkuffe og Bødtere, der danne en Slags Sammenbærgelse om at gjøre Øltræerne større, end de skulle være. I Thykland har som bekjendt den der-værende store Statsmand Bismarck faaet indført en Lovbestemmelse, som sikker Kunderne, at de faae særlig af Øl netop det Kvan-tum, som Sælgeren angiver at levere dem. Her gaa vi den modsatte Vej, vi straffe Bryggeren, Sælgeren, hvis han leverer den allermindste Smule over, hvad han skal levere. Den eneste Maade, hvorpaa Bryggeren kan undgaa, at hans Flaaker eller Træer ere for store, og at ifalde Mulkten efter § 15, er altsaa den, at han gjør sine Beholdere for smaa, det vil sige, junder Kunderne. Jeg tror, at det vil være let at komme ud der-over ved at give et vist Spillerum med Hensyn til Fougstagernes Størrelse; men den Bestemmelse, der her staar, kan paa ingen Maade blive staaende, thi den vilde føre til et Trafikseri overfor Bryggerne, som vilde blive aldeles utaaleligt for dem.

L. Larsen: Den høitærede Conseils-præsident jagde i sit Foredrag, at hans væsentligste Hovedmotiv ved dette Lovforslags Fremkomst var at hævme Drikkeriet — og det kan jo være en meget god Tante — men han sagde dernæst, at det at faae en vel fyldt Statskasse ved Hjælp af dette Lovforslag havde været et mindre væsentligt Motiv. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Minister mener, at det forholder sig saaledes, men for mig staar det anderledes. Efter den ringe Mening, jeg har kunnet danne mig om Sagen, er det ikke let ved noget Lovforslag af denne Bestaaffenhed at ramme Drikkeriet. Det kommer ganske vist an paa, hvad man forstaar ved Udtrykket Drikkeriet. Hvis man derved tænker paa det, som i Almindelighed forstaas ved Drikkeriet, Fuldskab i Aærtshuse